

Arrest

nr. 340 047 van 23 januari 2026
in de zaken RvV X / IV en RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen
woonplaats(en): 1) ten kantore van advocaat S. BENMOULAHOUME
Eugène Plasky Square 92-94/2
1030 BRUSSEL

2) ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse origine te zijn, op 8 augustus 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 juli 2025 (RvV X).

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse origine te zijn, op 11 augustus 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 juli 2025 (RvV X).

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 november 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 december 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat T. PARMENTIER, die loco advocaat S. BENMOULAHOUME verschijnt.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de rechtspleging

Met toepassing van artikel 39/68-2 van de Vreemdelingenwet worden de beroepen nr. X en X van rechtswege gevoegd.

Ter terechtzitting heeft de verzoekende partij aan de Raad uitdrukkelijk aangegeven dat hij uitspraak moet doen op basis van het verzoekschrift met rolnummer X.

Overeenkomstig voormelde bepaling wordt de verzoekende partij derhalve geacht afstand te doen van het verzoekschrift met rolnummer X.

2. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig van Khan Younis in Gaza. U bent van Palestijnse origine. Uw vrouw (R. (...)) en uw drie minderjarige kinderen (J. (...), A. (...) en H. (...)) zijn momenteel nog in Gaza. Hetzelfde geldt voor uw ouders en de meeste van uw broers en zussen. Uw broer J. (...) is in Griekenland en beschikt er over de vluchtelingenstatus. U bent geregistreerd bij UNRWA als 'RR' of 'Registered Refugee'.

U vertrok uit Gaza op 27 augustus 2023 omwille van een conflict met Hamas en bij gebrek aan toekomstperspectief. Via Egypte reisde u door naar Turkije waar u een zestal maanden verbleef. Na herhaaldelijke pogingen bereikte u in februari 2024 uiteindelijk het Griekse eiland Leros. Daar diende u op 12 februari 2024 een verzoek om internationale bescherming in, hetgeen twee dagen later werd goedgekeurd. Vervolgens reisde u door naar Athene om er uw verblijfsdocumenten in orde te brengen. U verbleef er op straat in de buurt van de kerk in de wijk 'Aharoen'. Ook verbleef u voor korte tijd op de eilanden 'Karbutusch' en 'Kaminus' in functie van uw tewerkstelling. Telkens voerde u korte jobs uit in de illegaliteit. Op een bepaald moment reisde u naar Egypte om een operatie aan uw ogen te ondergaan. In de Griekse ziekenhuizen konden ze u immers niet helpen. Begin oktober 2024 besloot u om Griekenland te verlaten omwille van de slechte leefomstandigheden. U reisde door naar België waar u op 4 oktober 2024 een verzoek om internationale bescherming indiende.

Zowel in Gaza als Griekenland vreest u de preciaire leefomstandigheden.

Ter staving van uw asiolverzoek legt u volgende documenten voor: een kopie van de eerste pagina van uw Palestijnse paspoort, een kopie van uw Palestijnse identiteitskaart, uw huwelijkscertificaat, uw UNRWA-kaart, kopieën van uw Griekse verblijfsdocumenten, de geboorteaktes van uw kinderen en medische documenten van uzelf.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

U verklaarde een chronische aandoening te hebben aan uw ogen waarvoor u reeds een bent geopereerd in Egypte. Dit wordt gestaafd door documenten die u voorlegde en wordt dan ook niet betwist. U verklaarde dat u later opnieuw moet geopereerd worden. Los van het feit dat u hiervan geen tastbaar begin van bewijs voorlegt, verklaarde u terzelfdertijd dat het nu, wat betreft uw oog, veel beter met u gaat (CGVS, 4 en 5). U haalt op geen enkel moment aan noch toont aan dat u omwille van uw oog niet in staat zou zijn deel te nemen aan het persoonlijk onderhoud dan wel dat u omwille hiervan nood heeft aan bijzondere maatregelen. De Commissaris-generaal kon eveneens vaststellen dat er zich geen momenten voordeden waaruit kon blijken dat u, omwille van uw oog, niet in de mogelijkheid was het onderhoud te doen. Voorts presenteerde u een formulier van de Belgische spoeddiensten waaruit valt op te maken dat u zich een tweetal weken voor uw onderhoud op het CGVS bij hen aanmeldde (doc 8). U had toen nog maar recent het nieuw vernomen dat uw dochtertje in Gaza gewond was geraakt bij een bombardement. Hierdoor was u erg overstuur en kon u al vijf dagen moeilijk slapen. U vroeg aan de dokters om opgenomen te worden omwille van psychologische redenen. Zover is het uiteindelijk niet gekomen.

Op de dag van het onderhoud was het nieuws al wat kunnen bezinken en ging het beter met u (CGVS, 2). Er werd u op het hart gedrukt dat u steeds om een (bijkomende) pauze mocht vragen mocht u daar nood aan hebben (CGVS, 3). U vroeg op geen enkel moment om een bijkomende pauze noch gaf u er op enig moment tijdens het onderhoud blijk van niet (langer) in staat te zijn verder te gaan met het onderhoud. Tijdens het onderhoud oogde u alert en u wist op omstandige wijze op de vragen te antwoorden. Volledigheidshalve kan hier aan worden toegevoegd dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), wanneer u uitdrukkelijk werd gevraagd of er bepaalde elementen of omstandigheden zijn die u kunnen belemmeren bij het vertellen van uw verhaal of uw deelname aan de procedure 'internationale bescherming', formeel aanhaalde dat er geen zulke zijn (DVZ, vragenlijst bijzondere procedurele noden).

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980. Uit de elementen die voorhanden zijn (zie blauwe map, aanvraag derde landen), blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist of weerlegd.

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C 163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een "bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is "wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid" [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén "zeer verregaande materiële deprivatie" teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie niét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: Country

Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2022/06/24/verslagfeitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-juni-2022>; Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2024/09/03/verslag-feitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-september-2024>; Communication on the status of migration management in mainland Greece gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-management-mainlandgreece_en; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf.

Uit bovenstaande informatie blijkt eveneens dat begunstigen van internationale bescherming in Griekenland toegang hebben tot de arbeidsmarkt, de vastgoedmarkt en gezondheidszorg. Er zijn NGO's actief in Griekenland die ondersteuning bieden aan begunstigen van internationale bescherming. De commissaris-generaal is dan ook van oordeel dat deze informatie niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.

Het Commissariaat-Generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigen van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-Generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Uit uw verklaringen blijkt dat u beschikt over uw Griekse verblijfsvergunning (ADET) en uw Griekse paspoort (CGVS, 6). Deze zijn nog geldig tot respectievelijk 13 februari 2027 (ADET) en 21 februari 2029 (paspoort). Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland het niet makkelijk had om er een stabiel leven op te bouwen, voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie.

U verklaarde dat het niet evident was om werk te vinden in Griekenland. Uit uw verklaringen blijkt echter dat u redelijk snel verschillende jobs wist te bemachtigen (in een hotel en op verschillende boerderijen). Door verscheidene omstandigheden – bezwaren van de werkgever, een weinig hygiënische werkomgeving – slaagde u er niet in om een job lang vast te houden, maar in de periode dat u zich in Griekenland bevond, had u voor het grootste deel van de tijd wel degelijk een inkomen (CGVS, 8-9). Het was evenwel niet evident om legaal werk te vinden omdat u er niet in slaagde om uw AFM-nummer (fiscale registratie) en AMKA-nummer (sociale zekerheid) te activeren. Hiervoor had u immers een officieel adres nodig, waarover u destijds niet beschikte (CGVS, 10-11). U leefde voor het grootste gedeelte op straat in Athene omdat de huur van een woning te duur was (CGVS, 9). Dat de huurwoningen in Athene te duur zijn, betekent evenwel niet dat u, een begunstigde van internationale bescherming in Griekenland, geen mogelijkheid of toegang had tot de Griekse woningmarkt. Als begunstigde van internationale bescherming kan u zich immers eender waar op het Griekse vasteland, dan wel één van de eilanden, vestigen. Uit niets blijkt dat u in Athene, dan wel elders, doorgedreven stappen zette in uw zoektocht naar (betaalbare – minder dure) huisvesting. Zo verklaarde u dat er geen organisaties waren in Athene die u konden helpen bij het zoeken van een woning (CGVS, 10). Uit de aanwezige COI en zoals hierboven reeds werd aangegeven (zie supra), blijkt echter dat er wel degelijk NGO's bestaan in Griekenland die vluchtelingen zulke ondersteuning bieden. Uit niets blijkt dat u elders, op een andere plaats dan Athene, hiertoe pogingen ondernam. Bovendien bent u slechts enkele maanden in Griekenland gebleven. Moet hier overigens nog worden aan toegevoegd dat u vanuit Griekenland wel de reis naar Egypte kon bekostigen om u daar te laten opereren. U betaalde voor uw medische behandeling in

Egypte 5000 \$ (CGVS, 10). Dat u dan niet de mogelijkheid of middelen zou gehad hebben om, minstens voor een tijdje, een onderkomen te vinden waar u zich officieel kon registreren om vervolgens uw AFM en AMKA in orde te maken, is weinig aannemelijk.

Voorgaande bevindingen wijzen er daarentegen op dat u uw integratieproces in de Griekse maatschappij niet serieus heeft genomen. Zoiets vergt tijd én inspanning. Uit het geheel van bovenstaande kan dan ook niet besloten worden dat u in Griekenland, als begunstigde van internationale bescherming, geen toegang had tot de arbeidsdan wel huisvestingsmarkt.

Voorts verklaarde u medische zorg te zijn ontzegd toen u zich aandiende bij een Grieks ziekenhuis omdat u last had van uw ogen. Bij gebrek aan een AMKA-nummer (sociale zekerheidsnummer) zouden ze u niet hebben willen verzorgen (CGVS, 10-11). Zoals hierboven reeds werd gesteld, betreft het ook uw eigen verantwoordelijkheid om deze zaken, conform de Griekse regelgeving, in orde te maken. Bovendien onderstreept het Commissariaatgeneraal dat een begunstigde van internationale bescherming in Griekenland, zelfs zonder AMKA-nummer, géén toegang tot medische noodhulp ontzegd zal worden, op voorwaarde dat deze zich tot een openbaar ziekenhuis of medisch centrum wendt (zie: UNHCR Greece, Living In Greece – Access To Healthcare, en beschikbaar op <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare/>; Country Report: Greece. Update 2023, op. cit.). Mits u zich tot de juiste instellingen wendt en correct geregistreerd bent, zal u in Griekenland met andere woorden steeds medische bijstand worden verleend. Dit geldt ook voor de opvolging die de behandeling aan uw ogen in de toekomst mogelijks zal vereisen. U verklaarde dat u over anderhalf jaar immers opnieuw een operatie zou nodig hebben (CGVS, 5). Dit wordt echter niet onderschreven door het medisch document dat u daaromtrent presenteerde (doc 7). Daarin stond enkel te lezen dat u reeds drie operaties aan uw ogen had ondergaan omwille van afwijkend zicht. Het zegt niets over de omvang en de ernst van de problemen die u beweert te hebben, hoe lang ze al bestaan, de behandeling die ze vereisen en, in elk geval, de onmogelijkheid voor u om een behandeling in Griekenland voort te zetten. Bijgevolg, en gelet op het feit dat er geen sprake is van een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het Commissariaat-Generaal van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

Tenslotte verwees u naar het algemene racisme dat er in Griekenland heerst ten aanzien van de Palestijnen (CGVS, 11). Dit volstaat echter niet om het vermoeden met betrekking tot de eerbiediging van uw grondrechten en aanwezigheid van een effectieve en gelijkwaardige bescherming te weerleggen. U maakt géén melding van concrete, soortgelijke incidenten die u persoonlijk te beurt zijn gevallen als begunstigde van internationale bescherming, laat staan van het gegeven dat u zich als gevolg hiervan zou hebben moeten wenden tot de daar aanwezige autoriteiten. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij terugkeer.

Kortom, hoewel niet wordt betwist dat de leefomstandigheden in Griekenland niet evident zijn, en mogelijks een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen aangezien de meerderheid van deze stukken louter betrekking hebben op uw persoonsgegevens en die van uw kinderen en uw situatie in Gaza (doc 1-6). Geen van deze elementen staan in voorgaande ter discussie. Deze stukken voegen echter in casu niets wezenlijks toe daar ze geen verband houden met uw situatie in Griekenland. Uw medische documenten werden hierboven reeds besproken (doc 7-8).

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt.

Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar uw land van gewoonlijk verblijf, i.c. Gaza.”

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 1, A van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van artikel 3 EVRM, van de artikelen 4, 18 en 47

van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, van de artikelen 4 en “20 tot en met 35” van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking), van de artikelen 33, 34 en 35 van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking), van artikel 21 van de richtlijn 2013/33/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van normen voor de opvang van verzoekers om internationale bescherming (herschikking), van de “*artikel 48 tot artikel 48/7*”, 57/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 17, § 2 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, van “*het algemeen beginsel van voorzichtigheid*” en van “*het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, van redelijkheid en zorgvuldigheid*”.

3.2. Op 27 november 2025 legt verzoekende partij een aanvullende nota neer met als bijlage medische en psychologische stukken (bijlage 1). In haar aanvullende nota verwijst zij tevens naar het rapport “*Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights*” van RSA/PRO ASYL d.d. maart 2025, het rapport “*Country Report. Greece. Update on 2024*” van AIDA/ECRE d.d. 18 september 2025 en een rapport van Amnesty International (zie rechtsplegingsdossier, stuk 8).

3.3. Op 17 december 2025 legt verwerende partij een aanvullende nota neer met een actualisatie van de landeninformatie inzake de algemene situatie voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland (zie rechtsplegingsdossier, stuk 10).

3.4.1. De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, hetgeen impliceert dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad die een onderzoek voert binnen de lijnen van het rechtsplegingsdossier en rekening houdend met het verzoekschrift dat de grenzen van het gerechtelijke debat bepaalt. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund. De onderdelen van het middel die door verzoekende partij worden ontwikkeld zullen derhalve slechts besproken worden in de mate dat ze betrekking hebben op de in het onderhavige arrest in aanmerking genomen motieven.

3.4.2. Dient vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekende partij de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht wordt gesteld dat in haar hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

De motieven dienaangaande luiden als volgt:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

U verklaarde een chronische aandoening te hebben aan uw ogen waarvoor u reeds een bent geopereerd in Egypte. Dit wordt gestaafd door documenten die u voorlegde en wordt dan ook niet betwist. U verklaarde dat u later opnieuw moet geopereerd worden. Los van het feit dat u hiervan geen tastbaar begin van bewijs voorlegt, verklaarde u terzelfdertijd dat het nu, wat betreft uw oog, veel beter met u gaat (CGVS, 4 en 5). U haalt op geen enkel moment aan noch toont aan dat u omwille van uw oog niet in staat zou zijn deel te nemen aan het persoonlijk onderhoud dan wel dat u omwille hiervan nood heeft aan bijzondere maatregelen. De Commissaris-generaal kon eveneens vaststellen dat er zich geen momenten voordeden waaruit kon blijken dat u, omwille van uw oog, niet in de mogelijkheid was het onderhoud te doen. Voorts presenteerde u een formulier van de Belgische spoeddiensten waaruit valt op te maken dat u zich een tweetal weken voor uw onderhoud op het CGVS bij hen aanmeldde (doc 8). U had toen nog maar recent het nieuw vernomen dat uw dochtertje in Gaza gewond was geraakt bij een bombardement. Hierdoor was u erg overstuur en kon u al vijf dagen moeilijk slapen. U vroeg aan de dokters om opgenomen te worden omwille van psychologische redenen. Zover is het uiteindelijk niet gekomen.

Op de dag van het onderhoud was het nieuws al wat kunnen bezinken en ging het beter met u (CGVS, 2). Er werd u op het hart gedrukt dat u steeds om een (bijkomende) pauze mocht vragen mocht u daar nood aan hebben (CGVS, 3). U vroeg op geen enkel moment om een bijkomende pauze noch gaf u er op enig moment

tijdens het onderhoud blijkt van niet (langer) in staat te zijn verder te gaan met het onderhoud . Tijdens het onderhoud oogde u alert en u wist op omstandige wijze op de vragen te antwoorden. Volledigheidshalve kan hier aan worden toegevoegd dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), wanneer u uitdrukkelijk werd gevraagd of er bepaalde elementen of omstandigheden zijn die u kunnen belemmeren bij het vertellen van uw verhaal of uw deelname aan de procedure ‘internationale bescherming’, formeel aanhaalde dat er geen zulke zijn (DVZ, vragenlijst bijzondere procedurele noden).

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

3.4.3. De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, dat voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling die al dergelijke bescherming heeft gekregen in een andere lidstaat van de Europese Unie, niet-ontvankelijk te verklaren, tenzij hij elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die reeds werd toegekend.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 3. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer: (...) 3° de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie;”

Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel vervat in artikel 33, lid 2, a) van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (hierna: de Procedurerichtlijn).

Dit beginsel van wederzijds vertrouwen betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden. Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./Bundesrepublik Deutschland*, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van *“tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”*, dan vallen volgens het Hof deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens van de zaak (cf. HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken 297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 89). Er kan voorts volgens het Hof niet volledig worden uitgesloten dat een persoon, die om internationale bescherming verzoekt, kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij, bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid, wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C517/17, *Addis*, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163-17, *Jawo*, pt. 95).

3.4.4. Uit de bestreden beslissing en de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland.

Blijkens de verklaringen van verzoekende partij en de stukken in het administratief dossier werd verzoekende partij op 14 februari 2024 een vluchtelingenstatus toegekend in Griekenland en werd zij in het bezit gesteld van een verblijfsvergunning, ADET genaamd, die drie jaar geldig is (geldig van 14/02/2024 tot 13/02/2027), en van een reispaspoort, dat vijf jaar geldig is (van 22/02/2024 tot 21/02/2029) (zie verklaring DVZ, vraag 23; notities CGVS, p. 8-9; Griekse verblijfsdocumenten (kopieën) (administratief dossier, stuk 5, map documenten, doc. 5); ‘Aanvraag derde landen Griekenland’ (administratief dossier, stuk 6, map landeninformatie)).

Verzoekende partij brengt geen elementen aan waaruit blijkt dat zij actueel niet meer over een beschermingsstatus zou beschikken. Zij brengt geen concrete gegevens of verifieerbare elementen bij die aantonen dat er sprake zou zijn van een intrekking of opheffing van de haar verleende status, noch bevat het administratief dossier enige concrete aanwijzing in die zin. Er kan dan ook worden aangenomen dat haar internationale beschermingsstatus in Griekenland nog steeds geldig is.

3.4.5. Wat betreft de stelling in het verzoekschrift dat er geen concrete, actuele landeninformatie inzake de specifieke situatie van erkende vluchtelingen in Griekenland werd toegevoegd aan het administratief dossier, benadrukt de Raad evenwel dat in de bestreden beslissing verwezen wordt naar meerdere (actuele) bronnen met betrekking tot de specifieke situatie van erkende vluchtelingen in Griekenland, waaronder het “*Country Report: Greece. Update 2023*” van AIDA/ECRE d.d. juni 2024, het rapport “*Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights*”, van RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024, het “*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*” van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024, de “*Communication on the status of migration management in mainland Greece*” van de Europese Commissie d.d. 4 april 2025 en het rapport “*Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights*” van RSA/PRO ASYL d.d. april 2025. Tevens dient gewezen te worden op de actualisatie van de landeninformatie door verwerende partij per aanvullende nota.

De Raad onderstreept tevens dat zowel verzoekende partij als verwerende partij een veelheid aan recente, uitgebreide en gedetailleerde rapporten en informatie aanleveren, die afkomstig zijn van een breed scala aan bronnen. De Raad is dan ook van oordeel dat er te dezen en op heden wel degelijk voldoende actuele, betrouwbare, eensluidende en omvattende informatie voorligt, die toelaat om een gedegen inschatting te maken van de actuele situatie in Griekenland voor begunstigden van internationale bescherming.

3.4.6. Uit de door beide partijen bijgebrachte landeninformatie kan verder niet worden afgeleid dat de levensomstandigheden van begunstigden van een internationale beschermingsstatus in Griekenland zodanig zijn dat deze begunstigden, als zij naar daar zouden terugkeren, *a priori* allemaal automatisch zullen worden geconfronteerd met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan. De situatie is niet van die aard dat elke statushouder zich in of bij terugkeer naar Griekenland in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie bevindt, die het onmogelijk maakt om in zijn of haar elementaire levensbehoeften te voorzien. Dit neemt niet weg dat er in Griekenland sprake is van een zeer precaire situatie waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van statushouders in Griekenland. De situatie voor statushouders in en bij terugkeer naar Griekenland is ernstig en moeilijk hetgeen onder andere het gevolg is van de administratieve obstakels waarmee zij worden geconfronteerd waardoor zij in zware en schrijnende levensomstandigheden kunnen terecht komen met belemmeringen inzake de toegang tot o.a. socio-economische en medische hulp. In dit verband moet rekening worden gehouden met “*alle gegevens van de zaak*” (HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, pt. 89) en is het noodzakelijk op basis van de individuele omstandigheden van verzoekende partij haar verzoek te beoordelen, waarbij het aan verzoekende partij toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich kan beroepen op de beschermingsstatus die haar in Griekenland werd verleend en de rechten die daaruit voortvloeien zodanig zijn dat zij niet terecht komt in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

In casu slaagt verzoekende partij er evenwel niet in aan te tonen dat zij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terecht zal komen die zo ernstig is dat haar toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling.

3.4.7. Vooreerst dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij niet aantoont dat zij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland niet in staat was/is de nodige officiële documenten – meer bepaald een Griekse verblijfsvergunning (ADET), een fiscaal registratienummer (AFM) en een sociaal zekerheidsnummer (AMKA) – te bekomen waarmee zij in Griekenland haar rechten kan doen gelden wat betreft o.a. de gezondheidszorg, huisvesting, sociale zekerheid, de arbeidsmarkt en onderwijs, laat staan dat zij zou aantonen dat zij hierdoor, buiten haar wil en persoonlijke keuzes om, terecht kwam of bij een terugkeer naar Griekenland zal terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie.

Zo dient te worden herhaald dat zij in het bezit werd gesteld van een Griekse verblijfsvergunning (ADET) alsook een Grieks reispaspoort. Deze documenten worden niet automatisch afgegeven maar na het doorlopen van bepaalde administratieve procedures, zo blijkt ook uit de eigen verklaringen van verzoekende partij (notities CGVS, p. 8-9), alwaar verzoekende partij aldus toe in staat bleek te zijn. Haar Griekse verblijfsvergunning en Grieks reispaspoort zijn bovendien nog steeds geldig (zie *supra*). Ook beschikt zij nog steeds over haar afgedrukte verblijfsdocumenten (verklaring DVZ, vraag 23; notities CGVS, p. 6).

Aangezien verzoekende partij derhalve wel degelijk nog steeds beschikt over een geldige verblijfsvergunning alsook nog in het bezit is van haar afgedrukte verblijfsdocumenten, is haar verwijzing naar de algemene situatie van begunstigden van internationale bescherming die niet (langer) over een geldige verblijfsvergunning beschikken of niet (langer) over hun afgedrukte verblijfsdocumenten beschikken, *in casu* niet dienstig.

Verder stelt verzoekende partij dat zij in Griekenland niet beschikte over een fiscaal registratienummer (AFM) en sociale zekerheidsnummer (AMKA) ('Bijkomende vragen M-status Griekenland' (administratief dossier, stuk 7, map DVZ); notities CGVS, p. 9-10). Verzoekende partij verklaart hierover dat zij hiervoor een officieel adres nodig had waarover zij echter niet beschikte (notities CGVS, p. 10-11), doch, zoals ook bemerkt in de bestreden beslissing, ondernam zij geen ernstige pogingen om huisvesting te vinden en zodoende een officieel adres te bekomen. Zij stelt dat het te duur was om in Griekenland te huren (notities CGVS, p. 9), doch blijkt uit niets dat zij ooit buiten Athene zocht naar huisvesting. Ook blijkt nergens uit dat zij zich voor hulp met het vinden van huisvesting op enig moment gericht heeft tot de Griekse autoriteiten en/of (hulp)organisaties. De Raad benadrukt dat het aan de verzoeker toekomt om de nodige stappen te ondernemen om zijn rechten in Griekenland te doen gelden. Echter getuigen haar verklaringen geenszins van ernstige pogingen om haar fiscaal registratienummer (AFM) en sociale zekerheidsnummer (AMKA) in orde te brengen. Evenmin toont verzoekende partij *in concreto* aan hiertoe niet in staat te zijn bij terugkeer naar Griekenland. Wat betreft het AFM, bemerkt de Raad dat mensen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen – wat *in casu* het geval is – automatisch een AFM krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen. Dit AFM wordt behouden wanneer de betrokkene een internationale beschermingsstatus krijgt toegekend en blijft geldig zolang de ADET geldig is. Derhalve kan worden aangenomen dat verzoekende partij wel degelijk over een AFM beschikte en nog steeds beschikt. Wel dient de begunstigde van internationale bescherming wanneer hij in het bezit wordt gesteld van zijn ADET een afspraak te maken bij het bevoegde belastingkantoor om de gegevens van het AFM bij te werken, hetgeen mogelijk is zolang de ADET geldig is (zie "*Recognised Refugees 2025. March 2025. Access to documents and socio-economic rights*" gepubliceerd door RSA in april 2025, p. 20-21). Wat betreft het AMKA, blijkt uit de beschikbare informatie dat ingevolge een nieuwe ministeriële regeling uit december 2023 sinds 1 april 2024 het AMKA bij een eerste uitgifte inactief wordt afgegeven en vervolgens dient te worden geactiveerd met bewijs van adres en werk/studie (zie "*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*", september 2024, p. 20-22; "*Recognised Refugees 2025. March 2025. Access to documents and socio-economic rights*" gepubliceerd door RSA in april 2025, p. 22-24; "*Country Report. Greece. Update on 2024*" gepubliceerd door AIDA/ECRE van 18 september 2025, p. 266-267). Verzoekende partij, die nog steeds in het bezit is van een geldige ADET (geldig tot 13/02/2027), toont niet *in concreto* aan dat het voor haar niet mogelijk is om deze administratieve formaliteiten te vervullen en dergelijk bewijs van adres en werk te leveren.

3.4.8. Waar verzoekende partij gewag maakt van bepaalde moeilijkheden op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en gezondheidszorg tijdens haar verblijf in Griekenland als begunstigde van internationale bescherming (notities CGVS, p. 8-9), onderstreept de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat zij evenwel niet aantoonde dat haar situatie als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland van die aard was dat zij door de onverschilligheid van de Griekse autoriteiten, en voor zover zij volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om, terecht is gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die haar niet in staat stelde om te voorzien in haar meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor haar fysieke of mentale gezondheid of haar in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer naar Griekenland.

Bovendien toont verzoekende partij, in het licht van de ervaringen waarmee zij naar eigen zeggen geconfronteerd werd, niet aan dat zij haar rechten ter zake niet zou kunnen doen gelden, nu immers vastgesteld moet worden dat zij hiertoe eerder beperkte stappen heeft gezet.

De Raad benadrukt hierbij dat het aan de begunstigde(n) van internationale bescherming toekomt om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij/zij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren. Er kan van verzoekende partij verwacht worden dat zij de nodige procedures doorloopt en geduld uitoefent vooraleer hieromtrent conclusies te trekken. Zulke inspanningen kunnen niet genoegzaam blijken uit verzoekende partij haar verklaringen en gedragingen.

Vooreerst blijkt uit haar verklaringen immers dat zij relatief korte tijd na de toekenning van de status en het verkrijgen van haar Griekse verblijfsdocumenten vertrokken is uit Griekenland, wat niet getuigt van een oprechte intentie om een duurzaam bestaan in Griekenland op te bouwen. Immers verkreeg zij de vluchtelingenstatus op 14 februari 2024 en verliet zij Griekenland op 3 oktober 2024 (zie notities CGVS, p. 9;

verklaring DVZ, vraag 33; 'Aanvraag derde landen Griekenland' (*ibid.*). Het is voor verzoekende partij niet mogelijk om op basis van dit eerder kortstondig verblijf na het verkrijgen van internationale bescherming en de juiste documenten, conclusies te trekken omtrent de mogelijkheden op vlak van huisvesting, werkgelegenheid, medische zorgen of het aanbieden van taalcursussen in Griekenland. Uit onderstaande bevindingen in verband met haar zoektocht naar werk, huisvesting en medische hulp blijkt bovendien dat zij slechts beperkte stappen ondernomen heeft om haar rechten als begunstigde van internationale bescherming te doen gelden in Griekenland en om aldaar een leven uit te bouwen.

Zo getuigen haar verklaringen geenszins van ernstige pogingen om (regulier) werk en huisvesting te vinden in Griekenland. In de bestreden beslissing wordt hieromtrent terecht op het volgende gewezen: *“U verklaarde dat het niet evident was om werk te vinden in Griekenland. Uit uw verklaringen blijkt echter dat u redelijk snel verschillende jobs wist te bemachtigen (in een hotel en op verschillende boerderijen). Door verscheidene omstandigheden – bezwaren van de werkgever, een weinig hygiënische werkomgeving – slaagde u er niet in om een job lang vast te houden, maar in de periode dat u zich in Griekenland bevond, had u voor het grootste deel van de tijd wel degelijk een inkomen (CGVS, 8-9). Het was evenwel niet evident om legaal werk te vinden omdat u er niet in slaagde om uw AFM-nummer (fiscale registratie) en AMKA-nummer (sociale zekerheid) te activeren. Hiervoor had u immers een officieel adres nodig, waarover u destijds niet beschikte (CGVS, 10-11). U leefde voor het grootste gedeelte op straat in Athene omdat de huur van een woning te duur was (CGVS, 9). Dat de huurwoningen in Athene te duur zijn, betekent evenwel niet dat u, een begunstigde van internationale bescherming in Griekenland, geen mogelijkheid of toegang had tot de Griekse woningmarkt. Als begunstigde van internationale bescherming kan u zich immers eender waar op het Griekse vasteland, dan wel één van de eilanden, vestigen. Uit niets blijkt dat u in Athene, dan wel elders, doorgedreven stappen zette in uw zoektocht naar (betaalbare – minder dure) huisvesting. Zo verklaarde u dat er geen organisaties waren in Athene die u konden helpen bij het zoeken van een woning (CGVS, 10). Uit de aanwezige COI en zoals hierboven reeds werd aangegeven (zie supra), blijkt echter dat er wel degelijk NGO's bestaan in Griekenland die vluchtelingen zulke ondersteuning bieden. Uit niets blijkt dat u elders, op een andere plaats dan Athene, hiertoe pogingen ondernam. Bovendien bent u slechts enkele maanden in Griekenland gebleven. Moet hier overigens nog worden aan toegevoegd dat u vanuit Griekenland wel de reis naar Egypte kon bekostigen om u daar te laten opereren. U betaalde voor uw medische behandeling in Egypte 5000 \$ (CGVS, 10). Dat u dan niet de mogelijkheid of middelen zou gehad hebben om, minstens voor een tijdje, een onderkomen te vinden waar u zich officieel kon registreren om vervolgens uw AFM en AMKA in orde te maken, is weinig aannemelijk.”* Verzoekende partij toont dan ook geenszins aan dat zij in Griekenland geen toegang had tot de arbeids- en huisvestingsmarkt.

Evenmin maakt zij aannemelijk dat zij in Griekenland geen toegang had tot de gezondheidszorg. Verzoekende partij verklaart hieromtrent dat men haar niet wilde verzorgen omdat zij niet over een AMKA beschikte (notities CGVS, p. 10-11), doch, zoals hierboven reeds bemerkt, ondernam zij geen doorgedreven pogingen om haar AMKA in orde te brengen. Overigens blijkt uit haar verklaringen dat zij wel degelijk een afspraak kon krijgen bij een oogarts, maar dat zij dan drie maanden diende te wachten, waarop zij besloot om zich in Egypte te laten behandelen (notities CGVS, p. 9 en 11). Voorts blijkt uit de voorliggende informatie dat begunstigten van internationale bescherming die niet over een AMKA beschikken in Griekenland niet geheel verstoken zijn van gezondheidszorg. Immers hebben zij gratis toegang tot medische noodhulp. Verder zijn er medische centra en poliklinieken in het beheer van ngo's die verschillende medische diensten aanbieden aan statushouders. Ook hebben veel gemeenten medische centra waar ook statushouders zonder AMKA terecht kunnen. Tevens kunnen statushouders zonder AMKA gratis of tegen een kleine vergoeding toegang krijgen tot de benodigde medicijnen indien er een recept is voorgeschreven door een arts in een openbare instelling, zoals een ziekenhuis of een medisch centrum (*“Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland”*, september 2024, p. 49-51; *“Recognised Refugees 2025. March 2025. Access to documents and socio-economic rights”* gepubliceerd door RSA in april 2025, p. 35; *“Country Report. Greece. Update on 2024”* gepubliceerd door AIDA/ECRE van 18 september 2025, p. 268).

3.4.9. Daarnaast wijst verzoekende partij nog op het algemene racisme dat er in Griekenland heerst ten aanzien van de Palestijnen (notities CGVS, p. 11). Ook in haar verzoekschrift en aanvullende nota duidt zij hierop, verwijzend naar informatie van algemene aard. De Raad bemerkt evenwel dat hieruit op zich evenmin kan blijken dat verzoekende partij in geval van terugkeer naar Griekenland hierdoor zal terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die haar niet in staat stelt te voorzien in haar meest elementaire behoeften. Zij het vooreerst vastgesteld dat verzoekende partij geen melding maakt van concrete, soortgelijke incidenten die haar persoonlijk te beurt zouden zijn gevallen als begunstigde van internationale bescherming, laat staan van het gegeven dat zij zich als gevolg hiervan zou hebben moeten wenden tot de daar aanwezige autoriteiten. Verder duidt de Raad er in dit verband op dat vreemdelingen in Griekenland, net als in andere lidstaten, kunnen worden geconfronteerd met discriminatie, racisme of xenofobie maar dat dit niet tot het besluit leidt dat de Griekse autoriteiten hun verplichtingen ten aanzien van verzoekende partij niet zullen nakomen of dat dit invloed heeft op de werking van de officiële instanties en de rechtscolleges in Griekenland. Bovendien houdt dit op zich evenmin in dat de Griekse autoriteiten hun

verdragsrechtelijke verplichtingen niet nakomen en dat zij niet bij machte zouden zijn om een passende bescherming te bieden aan betrokkenen bij situaties van discriminatie, racisme of xenofobie. Er mag dan ook van verzoekende partij worden verwacht dat zij zich bij eventuele problemen van vijandigheid, racisme en discriminatie voor hulp en/of bescherming richt tot de Griekse autoriteiten.

3.4.10. Verzoekende partij maakt evenmin aannemelijk dat zij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die haar zou verhinderen haar rechten te doen gelden, verbonden aan haar status toegekend in Griekenland, of waardoor zij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

Waar in het verzoekschrift gewezen wordt op de medische en psychische gezondheidstoestand van verzoekende partij, stelt de Raad echter vast dat uit de voorgelegde medische en psychologische stukken niet kan blijken dat er in hoofde van verzoekende partij sprake is van medische en/of psychische problemen (en/of andere elementen) die belangrijke negatieve gevolgen zouden hebben voor haar zelfstandig functioneren. Uit haar verklaringen en neergelegde stukken blijkt dat zij kampt met een chronische oogaandoening, waarvoor zij reeds werd geopereerd in Egypte (notities CGVS, p. 5; administratief dossier, stuk 5, map documenten, doc. 7). Thans zou het evenwel beter gaan met haar ogen (notities CGVS, p. 4 en 5). Ook gaf zij aan in België vijf dagen per week te werken als stellingbouwer (notities CGVS, p. 4) en in september te zullen starten met een taal cursus (notities CGVS, p. 4). Uit niets blijkt dat haar oogaandoening belangrijke negatieve gevolgen heeft op het vlak van haar zelfredzaamheid en autonomie. Tijdens haar persoonlijk onderhoud gaf zij aan dat zij over anderhalf jaar opnieuw een operatie nodig heeft (notities CGVS, p. 5), doch vindt zulks nergens bevestiging in de door haar bijgebrachte medische stukken. In het eerder door haar bijgebrachte document inzake haar oogproblemen (administratief dossier, stuk 5, map documenten, doc. 7) staat enkel te lezen dat zij reeds drie operaties aan haar ogen heeft ondergaan omwille van afwijkend zicht. Echter bevat het niet de minste concrete informatie aangaande de omvang en de ernst van de problemen die zij beweert te hebben, hoelang ze al bestaan, de behandeling die ze vereisen en de mate waarin een dergelijke behandeling al dan niet zou kunnen worden voortgezet in Griekenland. Als bijlage bij haar aanvullende nota voegt verzoekende partij inzake haar oogaandoening nog een medisch stuk en een afspraakbevestiging, beide daterend van 15 september 2025, doch bevestigen deze stukken slechts dat verzoekende partij kampt met een oogaandoening en dat zij in dit verband een afspraak gepland heeft met een oogheelkundig specialist op 12 november 2025. Echter bevatten ook deze stukken geen concrete informatie aangaande de omvang en de ernst van haar oogproblemen, hoelang ze al bestaan, de behandeling die ze vereisen en de mate waarin een dergelijke behandeling al dan niet zou kunnen worden voortgezet in Griekenland. Ook laat zij na enig stuk neer te leggen inzake haar raadpleging bij een oogheelkundig specialist op 12 november 2025 – in zoverre deze heeft plaatsgevonden – en eventuele vaststellingen door deze specialist. Derhalve blijkt uit niets dat verzoekende partij zware zorg en complexe monitoring behoeft die in Griekenland niet beschikbaar zouden zijn. Daarnaast blijkt uit haar verklaringen en de bijgebrachte stukken dat verzoekende partij zich een tweetal weken voor haar persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal bij de Belgische spoeddiensten aanmeldde omdat zij erg overstuur was doordat haar dochtertje in Gaza gewond was geraakt bij een bombardement. Zij vroeg aan de dokters om opgenomen te worden omwille van psychologische redenen, doch zover kwam het uiteindelijk niet (notities CGVS, p. 2; administratief dossier, stuk 5, map documenten, doc. 8). Op de dag van het onderhoud was het nieuws al wat kunnen bezinken en ging het beter met haar (notities CGVS, p. 2). In haar aanvullende nota bemerkt verzoekende partij nog dat zij sinds het indienen van haar verzoekschrift regelmatig psychologische begeleiding krijgt bij een psycholoog in België. Als bijlage bij haar aanvullende nota voegt zij hieromtrent een attest van het Rode Kruis waarin bevestigd wordt dat aan verzoekende partij op 26 augustus 2025 psychologische zorgen werden verstrekt. Hieruit blijkt derhalve slechts een enkele consultatie, doch niet dat verzoekende partij op regelmatige basis psychologisch wordt opgevolgd. Bovendien wordt niet de minste concrete toelichting gegeven aangaande de aard en/of ernst van de psychische problemen waarmee verzoekende partij zou kampen. Evenmin kunnen er conclusies uit worden getrokken wat betreft eventuele negatieve gevolgen op het vlak van haar zelfredzaamheid en autonomie. Ook toont verzoekende partij hiermee geenszins aan dat zij zware zorg en complexe monitoring behoeft die in Griekenland niet beschikbaar zouden zijn. Hoewel verder op zich niet betwist wordt dat de situatie in Gaza een psychologische impact heeft op verzoekende partij, kan evenwel, gelet op het voorgaande, niet blijken dat zij persoonlijk dermate zware psychische problemen ondervindt dat deze haar zelfstandig functioneren beïnvloeden. Verzoekende partij maakt dan ook niet aannemelijk dat zij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die haar zou verhinderen om haar rechten te doen gelden, verbonden aan haar status in Griekenland.

In casu kan worden aangenomen dat verzoekende partij voldoende autonoom en zelfredzaam is om zich bij terugkeer naar Griekenland zelfstandig te handhaven. Zo blijkt duidelijk dat zij in staat is om te werken. In Gaza werkte zij als landbouwer (notities CGVS, p. 6). In Griekenland wist zij ook redelijk snel verschillende jobs te bemachtigen, met de hulp van haar netwerk aldaar, waardoor zij er voor het grootste deel van de tijd een (beperkt) inkomen had (notities CGVS, p. 8-9). Blijkens haar verklaringen werkt zij ook in België vijf dagen per week, als stellingbouwer (notities CGVS, p. 4). Verder regelde en ondernam zij zelf haar reis naar Griekenland (notities CGVS, p. 8). Zij financierde dit met het geld uit de verkoop van haar spullen in Gaza

(notities CGVS, p. 8). Tevens bleek zij in staat te zijn om vanuit Griekenland naar Egypte te reizen (en terug) om er een oogoperatie te laten uitvoeren. Met de verkoop van de juwelen van haar vrouw en geld van haar neven, wist zij hiervoor 5.000 dollar neer te leggen (notities CGVS, p. 9). Verder dient herhaald te worden dat zij ook in staat was een Griekse verblijfsvergunning en een Grieks reispaspoort te bekomen, *i.e.* documenten die niet automatisch worden afgegeven maar waartoe de nodige administratieve procedures dienen te worden doorlopen. Uit haar verklaringen blijkt dan ook dat verzoekende partij beschikt over een zekere mate van zelfredzaamheid, keuzemogelijkheden, de capaciteit om complexe stappen te ondernemen alsook een ondersteunend netwerk. Er kan dan ook niet worden ingezien waarom een terugkeer naar Griekenland om daar een duurzaam bestaan uit te bouwen voor verzoekende partij niet mogelijk zou zijn.

3.4.11. Verder kan verzoekende partij evenmin volstaan met een loutere algemene verwijzing naar de moeilijke (levens)omstandigheden voor begunstigen voor internationale bescherming in Griekenland teneinde aan te tonen dat zij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerde dan wel bij een terugkeer dreigt terecht te komen. Zij dient zulks *in concreto* aan te tonen, alwaar zij echter in gebreke blijft.

3.4.12. De verwijzing in het verzoekschrift naar internationale rechtspraak en arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is evenmin van die aard dat zij afbreuk kan doen aan het voorgaande. De appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in Griekenland gebeurt in het kader van een individuele beoordeling van de zaak die voorligt in elk stadium van de asielpcedure. Feiten en elementen eigen aan elk concreet beschermingsverzoek zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier. Voormelde analyse van de situatie in Griekenland is gesteund op de informatie zoals aangebracht door beide partijen.

3.4.13. Gelet op wat voorafgaat, is de Raad van oordeel dat verzoekende partij niet aantoont dat zij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terecht komt die zo ernstig is dat haar toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, pt. 91). Zij toont niet aan dat zij bij een terugkeer naar Griekenland persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 EVRM of artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.

3.4.14. De door verzoekende partij bijgebrachte documenten (administratief dossier, stuk 5, map documenten, docs. 1-8), allen kopieën, werpen geen ander licht op bovenstaande bevindingen.

De eerste pagina van haar Palestijnse paspoort, haar Palestijnse identiteitskaart, haar UNRWA-kaart, haar huwelijkscertificaat en de geboorteaktes van haar kinderen (docs. 1-4 en 6) hebben betrekking op haar identiteit, herkomst en familiebanden, *i.e.* elementen die niet ter discussie staan, alsook op haar leven en de omstandigheden in Gaza, waarvoor zij in Griekenland reeds bescherming geniet, en staan los van haar situatie in Griekenland. Haar Griekse verblijfsdocumenten (doc. 5) tonen voorts aan dat haar internationale bescherming werd toegekend in Griekenland, dat zij in dit kader Griekse verblijfsdocumenten kreeg en dat deze documenten nog steeds geldig zijn, hetgeen evenmin ter discussie staat en waarmee *supra* werd rekening gehouden. Ook de door haar bijgebrachte medische documenten (docs. 7-8) werden *supra* reeds besproken.

3.4.15. Gelet op het voorgaande, stelt de Raad vast dat verzoekende partij geen elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die haar reeds werd toegekend in Griekenland. Er worden geen feiten of elementen aangetoond die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op haar specifieke omstandigheden verhinderen. Haar beschermingsverzoek dient dan ook op basis van deze rechtsgrond niet-ontvankelijk te worden verklaard.

Bijgevolg moet er geen inhoudelijk onderzoek worden gevoerd naar de materiële voorwaarden voor internationale bescherming voorzien in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad opmerkt dat een vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in principe moet worden beoordeeld in het licht van het herkomstland (RvS 11 september 2014, nr. 228.337; RvS 20 november 2014, nr. 229.251 en RvS 23 mei 2017, nr. 238.301). Waar het beschermingsverzoek van de verzoekende partij niet-ontvankelijk blijkt omdat zij zich nog (redelijkerwijs) kan beroepen op haar beschermingsstatus in Griekenland, kan de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet dan ook niet dienstig worden aangevoerd. Hetzelfde geldt voor de aangevoerde schending van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

De verwijzing in het verzoekschrift naar de situatie in Palestina is *in casu* dan ook niet dienstig voor de beoordeling van het verzoek van verzoekende partij. De situatie wordt namelijk beoordeeld ten opzichte van het land waar zij internationale bescherming geniet, namelijk Griekenland.

3.4.16. In de mate verzoekende partij artikel 3 EVRM en artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie geschonden acht, benadrukt de Raad dat deze artikelen vereisen dat verzoekende partij doet blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat zij in het land waarnaar zij mag worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. De bescherming verleend via artikel 3 EVRM en artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie vindt immers slechts in uitzonderlijke gevallen toepassing. Degene die aanvoert dat hij/zij een dergelijk risico loopt, moet zijn/haar beweringen staven met een begin van bewijs. *In casu* toont verzoekende partij niet aan dat zij, die de internationale beschermingsstatus geniet in Griekenland, geen toegang zou krijgen tot de rechten en voordelen verbonden aan haar status inzake toegang tot onder meer gezondheidszorg, werkgelegenheid en huisvesting. Verder geniet zij als persoon die internationale bescherming geniet, binnen de Europese Unie een specifieke bescherming tegen refoulement. De levensomstandigheden van verzoekende partij in Griekenland kunnen niet worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 EVRM.

3.4.17. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken met de rolnummers X en X worden gevoegd.

Artikel 2

De afstand van het geding wordt vastgesteld in de zaak met rolnummer 345 133.

Artikel 3

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig januari tweeduizend zesentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT